

IZTOK SAKSIDA

Konec aprila je nesreča vzela Iztoka Saksido Saxa, izrednega profesorja na Oddelku za sociologijo kulture na Filozofski fakulteti. Človeka, ki je v iskanju ideala človeškosti postal anarhist, sociolog, teoretik kulturnih formacij, socialni antropolog, socioekolog, primatolog, paleoantropolog in socionom.

Etnologi in antropologi si ga bomo zapomnili kot sooblikovalca novega predmetnika na Oddelku za etnologijo in kulturno antropologijo, (so)ustanovitelja Inštituta za humanistične študije, Mediteranske etnološke poletne šole in Društva za širjenje in pospeševanje multidisciplinarnih in avanturističnih oblik znanstvenega raziskovanja SVOD, nosilca najbolj ambiciozno zastavljenega multidisciplinarnega terenskega projekta v novejši slovenski humanistiki in družboslovju, člana številnih uredniških odborov in tudi Studie Humanitatis ter neutrudnega sogovornika, ki je zaradi prepričanja, da je družboslovje oblika političnega hlapčevstva in da je znanost dobra ter uporabna le, če je nekoristna, žel zgražanja in nasprotovanja institucionalnih akademskih dušebrižnikov in jih vedno znova spravljal v obup z uresničevanjem svojih utopičnih projektov.

Prijatelji in prijateljice pa ga srečujemo na kosilih, sprehodih, med prebiranju knjig, na Radiu Študent, v KUD France Prešeren, na Metelkovi, v Istri, v Pragi, v Afriki, na Kitajskem, v sanjah, v prazgodovini in na Blejski Dobravi. Ker mu je počitek potrata časa, ga pozdravljamo z "divjaj v miru", in se ravnamo po parafrazi njegovega reka:

"Če že tonemo gospoda, potonimo s plapolajočimi zastavami .

BORUT BRUMEN